

“ԱՐԵՒԵԼՔ”

ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷ՛

ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՕՅԱՃԵԱՆ
Կ. ՊՈԼԻՍ, ԳԱԼԱԹԻՍ.

ՊՈԼԻՍ, ԳԱԼԱԹԻՍ:

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐ	
Կ. ՊՈԼՈՅ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ	Գ
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ	4
ԴԱԿԱՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ	10
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ	6
ՕՏԱՐ ԵՐԿԻՐԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ	3
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ	2

10 1000

00110500

ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

10 PARAS

ጥበቅ ስራ

ԵՒ ՊՈՒՏՏԱՅԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

Ինչէն հոգին. — Հոգին Հկայ Ըստ Պաւստոսյի. —
Հոգեշնչութեան վարդապետութիւնը այս
ըմբռնումին դէմ. — Փառման, Նիր-
վանա. — Պաւստա հրաշք
չընդունիր:

Պուտայի ինֆապարացական փիրիտ-
փաթեթներն անգամափեր՝ մէկ մասը կը
կաթնէր նաեւ հոգեւոր մասին մարդ յայտնա-
տեսութիւնը, որ այնքան չափեկան էր իր
վաճառականի խնայողութեան համար, որքան այժմ
մեզ համար։ Պուտայ վաճառական կերպով
հոգանաւոր այն փիրիտներն էր, որոնք
մարդկային հոգին ինքնապատուէլ է տե-
ւական գոյութիւն մը կը համարէին։ Պուտայի որով
Հնդկաստանի վաճառական
բարոյեցողութիւն մէջ հոգեւոր մասին սարքեր
տեսութիւններ կային։ Ունէն կը կար-
ծէին որ հոգին մարդու տէր էր Էտիւնին
է, այլ զՎուտայանէն թէ ան մարդու
էմէ մասն է, անմեղ կը անդէշին որ հոգին
մարմնով մէջ անմահական կերպով ինքնաբո-
լիքներով գոյացութիւն մըն է, այլ զ
կարգապահութեան թէ ան հոգեկան կարողու-
թիւններն է զգայարանական զգրիւններ
տեսութիւններ հոգեկան մըն է։ Այս բոլոր
տեսութիւնները Պուտայ տիպը կը հա-
մարի, որովհետեւ հոգեւոր գոյութիւնը չըն-
դհարէր։ Բայտ Պուտայի՝ հոգին մարմ-
նական է կենդանական գործիքներն է
էրրութեանը արտաքին արարապատութիւն
է, անհաստատ է փոփոխութիւն, արդիւն
կարեկան կենական գոյացմաներու յա-
մարփոփոխ վիճակին, Բոլորովին սխալ է
էրրակցական նիւ մը մասին խօսիլ, այս-
պիսիք նա մը գոյութիւն ունեցեր է,
չէ՞ ունի է ոչ այլ երեւեակէ պիտի ունե-
ցար։ Հոգին տեսական էրրութեան մը
էրրութիւնն էր, որ մարմնական, զգայա-
նական է կենդանական բրորութիւններ
բարու կը յամբարներ։ Պուտայ կը պայ-
շաղի երեւեակներու մէջ։

Եւ, որ կ'ընդունի հոգեւոր ու մարմնի
բրորակութեան ու գոյութիւնը, ան հա-
տուել է սակայն նաեւ միջնութեան
(monism) որ հոգեւոր է մարմնով նմա-
նացում կը բարբառէ։ Հոգին Պուտայի
համար բնա մը չէ, կամ անկի ուղղի
էնք, երբեքներու ձեւն է՝ ճիշդ այրման
արդիւնը երող լոյսին պէտ։ Եթէ այրման
ընթացողութիւն կատարողին լոյս չի արժա-
նանայ ինչպէս յայտնի է, արդի ընդհա-
նակէն շատեր ալ այս տեսութիւնը կը
պաշտպանեն։

[illegible]

Գոյնքը ալ չէր պիտի ըլլար որ հոգեկն մահու ընդ
 ետը՝ ի գիտական և ո՛ր ալ անդիսականի
 վիճակը պիտի ունենայ։ Պատահաւ այս
 32 վարդապետութեանց ղեկը յայտարար-
 ըցնել որ մարդուն մարմինը մահու ընդ-
 ետը բոլորովին կը վարձադառնայ և ա-
 նոր հոգին ալ ճարպիկ լոյսին պէս կը
 մարայ։ Արդէն մարդուն կենդանութեան
 միջոցին հաստատութեան և անտեան հոգի մը
 չի բնակիր անոր մէջ, քանի որ ան չիտ
 փոփոխութեան ենթակայ է և վարդա-
 պետի վարկերէն կրնայ զգալապէս ան-
 լուր ապրելութեամբ հոգեւ փոփոխու-
 թեան պատճառով երբեք համամաս-
 նութեան չունի։ Գանի որ Պատահական հա-
 մար «կենսական զօրութեան, դիմապնդ-
 թեան և զբօրութեան մարմնին վտարու-
 թէն ետը մարմինը որդեկան կերպով
 պիտի դառնար և առով ալ մարդ—անհա-
 տի գոյութիւնը վաճառել մը պիտի գտնէր, այս
 պատճառով իրարանջնիր մարդ այն
 պիտի առաջին և իմաստուն կենսոյ մը
 ըլլալու է վարկ որ ամէն վիճակ ու ցաւ
 զգալէ զերծ ըլլայ։ Այս անորիտ կամ
 արեւմտեանական ու հաստատուն կենսոյի
 իր ամսին 8 ճամբաներ»։

Պառտաւս իր կրօնի և փիլիսոփայութեան այս բարոյական մասին կամ վարչապետութեան անդերոյն միջոցին այնպիսի սկզբունքներ պաշտպանեց, զորոք իրենք կարելի էր իր իրականացման մարտունակութեան համաձայնեցնել, Արաբսէն իր օրինակի համար հաջորդութեան վարչապետութիւնը Պառտաւսին պէս մեծ փիլիսոփայան անցած և քաղաքականացած Հոսթիսիանութեան վարչապետութեան աղբււրութեան, իր բարոյական վարչապետութեան ընդառնադեմակ հիմունք վրայ կարողանալու համար Նոյն արդի դարերու եռամսկ փիլիսոփայան Բանդը անցած էրքի կարելիութեան չգտաւ և ընտաղականութենէ բարոյապետութեան անցած պատճառ իր բանականութեան հիմամբ մերթա ընտաղականացած գաղափարները, իրորոշման ընտաղականութեան անհրաժեշտ արդարականան զբոլթիւնը հաջորդութեան արդարապետութեան, ինքնայն այ Բանդի փիլիսոփայութեան յաւիտանական ընտաղականութեան երկու իրարմէ անցած և ակախող ընտաղական բաժանուեցան։ Այսին պարելի է հետեւեցնել իր նոյն լոկն անդին իր օրմոքներ և հաջիկներ ինն կրնար անհատանն հաջորդ և անհատութեան զաւարճութեանը, Պառտաւս հաջորդութեան վարչապետութիւնը ընդունեց, մեղքելով հաղաւթ հաղթիւնը, իրք փիլիսոփայութեան ընտաղական և իրք բարոյապետ չկեն

Պարզեցրե՛ք զայն՝ Պառաժան ի՛րը արձ. կոծի՛ն
 ի՛ր խորհուրդը՝, նկատի՛ր պէտք է՝ առնելն նաև
 հնդկիկներու հոգեկան կի՛նքան և՛ Եւրոպե-
 անները և՛ ի՛ր կոծը՝ յարմարեցնել յանոց
 կեանքը՝ իր պատմականը։ Միեանձնեք ճշգ-
 հատութի՛նը նման է՛ր կրկնա՛ր մտածել
 անս, Հոգեշրջութեան վարը պսկոտութիւնը
 Պառաժանութեան թեան տարածման շատ
 նպաստէ։ Դասնի՛ր Պառաժան հոգեկանը
 թի՛րեք ընդունել, պէտք է՝ բնականաբար
 ընդունելն նաև իր մատուցել ետքը բան
 որ կար որ մարմին է մարմին ժաման ըջլին՝
 Պառաժան մեծածա է՛ր իր մասնականութե
 փիլիսոփաներու հոգւոյ մասին արդարա՛յա-
 տած ստեղծութիւններ, այս պատմա՛տա՛յ
 չկրցաւ հոգին յասակ կերպով որոշել և՛
 անտեսելն զայն՝ «կեանքի պաշտակ», քով
 էր համայնա՛ր աղբի փիլիսոփաներու «տալ-
 քելու բնաբոլոր կամ ձգտումն»։ Թէև զորքն
 է այս որոշումը, ըայց ան զմիայնա՛յ
 բնական է և՛ կենդանական կեանքի
 ծնունդն։

Պառաժայի ընդունած հոգին մարմինն է

մարմին չընկեր. միջոցին էր հետ կը տանի
մարդուս արարքը, Բամսան, այսինքն
մարդուս բարի է և չար գործերը, որոնք
միայն մահունեկ ետքը կը մնան Այս
բարի է և չար գործերուն համասնակի, նոյն
բարին բարձր կամ ստորին մարմիններու
մէջ կը բնակի: Այսինքն բարեգործ նոյն
կը հետզհետէ աւելի մեծ բարեբախ-
տիւններ կ'ընէ կը զգեցած նոր մարմին-
ներուն մէջ և մեծացական նոյնի աւելի
կը ստորնախալ: Իւրաքանչիւր անհատ
մասունքորդը է անթիւ նշխարայարու
արարչական գործունեութեան և ինքն ալ
կըր Կողմէն գաղափարաբանութեան և աշ-
խարհային գործը կը շարունակէ, առանց
հոսկոյցերու, կը նախորդ և ապազա մար-
միններու մէջ ընկերուի: Այլ, Պոտապա-
յան համար Բամսան, միայն մարդուս
արի է և չար գործերը, ճակատագրիկ կ'ո-
ւշէ, ինչպէս որ նոյն գործերը Բրիտ-
անեաններու արքայութեան կամ գոթերու
լիւթման կ'ընեն: Պոտապա զոտեսու-
թեան համայնք, միայն, մարդկային
կենսոյ յարապետ, օխալ մըն է: Արդիւն
ենքը արդէ լիարժէք մտապալան աղբիւն է,
որ տալէ Ե. ԵՄԱՆՔԱՆԻ

[illegible]

Ինչ կամ աստուածներու, գոյութիւն
աստուած ո՞ր մը թիւն է ո՞ր այս պատգու-
անելու ջանաց: Գուտայի վարդապե-
տի պէտքն աստուածները մարդու վեր-
ադարձութեան կնի կրնար նպաստել, ա-
նոնք ալ ենթադրեմ են ցախի է վկայի
ուստայի կնի տեսութիւնը հաւատարմա-
բարձր ժողովրդական հաւատարեաց կեր-
տովը էր հոգեպատճ ապուռ արդեօք է,
կնի կրնար որ հոգեկան էութեանց գոյութեան
էր հաւատար անի, Բանայի/տութիւն է
որոշմանութիւն Գուտայի համար զիտու-
սեան կամ մտաւարդութիւն արեւի աղ-
իւրդներէն էին, այս պատմաբանով բնագա-
նայի կնի աստուայիս ո՞ր պատգու էր
ասորէն է:

Հիշուելի նկատումն ալ տեսն ըն-
թացուց բունն: Առանց իր հոգեկան
պատգուայեաց հաւատար չեղեցին: Իր պա-
լիքներէն ինչ հոգեպատճ կարեւորութեան
հաւատու: Օր մը երբ ժողովուրդը խնդրեց

ր ան հրաշքը որ գործէ, Պատաս ցածո
 յորդումս որ ինչ ուրիշները գտածե-
 լու նպատակ չունին, և այս առթիւ հե-
 տեւորի ստեղծութիւնը գրեցին.— «Եւսէս
 իմ զարդ կայ, Աստուծոյ Երուսկիրն ան-
 անոր զգործին կամ կարողութեան
 ուղիք է: Հաւատասցեալք այսպիսի ար-
 արարող գործերու որ տեսնելով ներքին
 հոգիներն կը գգայ: Այսպիսի անհատա-
 լի բարեք ամով հաւատասցեալ չի գա-
 րէ և կ'ընէ ինչ Պատասցի աշխիւքը
 սխաղագործութեան հրաշք կը գործէ: Ես
 սինքն ժամանակս որ կ'ամարկեմ և այս
 առթիւ յորդումս արտասովոր և անընթացի
 արդիւնատէ գործածեմ հրաշք կը նշո-
 ղէ ինչ նկատեմ և կ'ամառնամ: Եւսկիր-
 նունք հրաշքը կը կատարեմ քաշա՛նու-
 ճեմ, անհոգիներն ամար ար արաշք
 անգործան սիրտ ըլլալ և յայն կա-
 արողութեան պիտի վերջեցնէ: Եւսող
 արդի հրաշքը ուսուցանման և վարասպե-
 լութեան հրաշքն է: Իմ աշխարհներէս
 ուրիշներուն կ'ուսուցանեմ իրենց հոգե-
 ղարկարկական ուրիշը ուղիւ կերպով
 քրիստոնէական ձեւը: Այս վերջինն է բուն
 յոգիս հրաշքը»: Կարողասցեալին բուն
 իմ, Պատաս ցը հասակայ կամեմ ինք
 որ և ներքինում և որ ոչ ինչ հակա-
 սկիւն կամ բնադրանքական գործողու-
 ման մը:

Երեսօտայի ժամանակակիցները հրաշ-
քալի և հրաշապատումի նկատմամբ այն-
չէն սեր և միտում ունենին, որ անոր
խանձանիս ետքը իրենց մեծ վարդա-
պարտակնին հայր հրաշապօրքը համարե-
լի, որուն «ժամանից հրաշքի զօրու-
ն» մասին ճշարտագրելին: Պատասխայի ծը-
մանն որ կենանիս չարիք բազմայիս
չաղագործմանից հետևեցան: Իբր թէ
որք ինքզուրեք ուզած թուղիկն անդադա-
ր և կամ միամտամբով տարբեր տեղե-
րէլի, և կամ անթիքախանցի նիւթեղու-
նի անցնիլ, եղբիկն մէջ իրարատն զուրի-
լի ու վրայ բախի, քանզի միմեկու
մէջ արդիւն ազատացան հնդիկ մեծ
բռնակալի կորսնակումն-իլիլիթիթայական
ուրիշներ, որ հակապատեհանց չարք մը
ներկայացել հուղւոյ և հեղիկան զօ-
րեղանք մասին: Իր արտապատմում միւ-
րք գաղաղակներովով, զօր անկարելի և
անցնելի իր նիւթապատմութեան հետ,
առանձի և Բանդիլ եղբիկից տեսութեանց

ՏՊԵՐ. Թ. ԹՈՅԱՆԵՍ

ԲՈՒՆԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

Վ.

Կատարեցողական գրականությունը կը սկսի Նիզարե Կոկոն (1809-1852) կը լիզիզը պաշտօնաթիվաբեր: Միևեռնոն հե-
ղանքներն հոգարծիկ Մեհապը իողինբեր,
Իսա Բուլբը և Կեկոնապիլը, որոնց
զ զգողաբարական պատերիները միշտ
ստեղծեն հեռաբարձական դէպքերու:
Կոկոն ի շարժիլը, իր կարգաբարձական
հնապատիւ, Տ. Օսթրոլըսեբ (1823-1886)
շառնց նախորդին որոմտութիւնն ու ըն-
հանադրութիւնն ունենայաւ: Երգիծական
արարածը շարժիլը դուռնարը գործին
զ մարիկի վարժ չերեկի սաս Բաշ-
միլը կատարեցողութիւններու և դուռն-
արարածութիւններու հետ մէկտեղ կը գրէ
հեռ. պատմական վէպեր, բոլորն ալ մի-
ակ բաներ:

Իբր կարպան իրազգային արական-
ներն, որոնք նման շատ զիբեր կան,
էտը է յիշատակը Իվան Մերեկեւիկ:

Բրիկե՛կ (1818-1883), Իր երկարա-
մանը՝ որպիսի միտող քանաստեղծ
է, նորիցս քի մեծ արեստատեղան մը,
պաշտան մը ե իմեհեան ասան խորհր-
դային իր բուրք. զառայաններով, Իր
ազատակցեցներով մէջ Բրիկե՛կի միայն
նախակի գերբարեկամ մը շատաւոր
մտք տաւաւորեցինք ունելը, Կերմի
արժան իմաստան ու նորայն զառախ-
արեցինք մը պատուելիքը Իր վայելի. և
հիմա՛ն երեստատե՛րը Իր տիքն զանի մը
բը լեզուներուն Բրիկե՛կի մը, ր 1833ին
Իր բարեկամի համալսարանը մտած էր,
Իմե՛կը զայն 1837ին Իր կարասու-
նը Բրիկե՛կին հիմն կընէ զէպ մը արտա-
նան, Իր հաստատուի Պերլի, Կաշ-
է, արտանքի Սաւե՛ր, մովսէ՛կ ե Հէնէ
Կարճօրեկը, զառախարանը մտածեաւ.
Կերմի՛ն ապեղտուեցինք, մասնաւոր-
ապ իր զավակն երկարաթուրեցինքուն.
Եւ, վերջապէս էր.

1842թ. Թուրքիեյէ պաշտօնայ կը
բերի, սակայն չուտով այլ զբաղում
չկողով, բոլորովին զբաղաւթեան
հարեւոյ մասդրութեամբ Իր առաջին
արտերոյ աշխատութեան կը յաւորէ
Ձին ձամբողի ու յիշատակիմքները,
զառնայի մը փառաձայն լինելու, որ
հետոյ Նաչկիարոյ կ'ենէն միեւնոյն
ն զբաղան աշխարհի ուշադրութիւնը
կ'աւելցայ կը դրասէ : 1850ին, Թուրքիեյէ
Թորք մահով ծնողական ստացաւ ծա-
նէ բացառակի տըր կը դառնայ :
Ինն կը հաստատուի Բաքոյ, ուր ար-
տաշտէսներու մ ժառանգորդներու
մէն Չուպիյ Կոնզուլի, Փուզէտի եւ
Թիբի հետ յարաբերութեան մէջ կը
են : Աստից աշխուհեմ մարմինը բարեկամ
անանոցիկ գաղաղակներու մ պատ-
մանը հարուստ պարզ ուր ըսանայ :
Երբեք ինն մէջ եր որ ծնունդ կուտայ
միջին գեղեցիկ գործերուն, ինչպէս
Բ. Գումանայի կոնսլուր, Լալիեր
Բոլիեր : 1883ին կը ժամանակ մեղ-
ու գուշակական փոփոխումէն է :
Թուրքիեյէ նման Լիւման մոփաշտի ու
1891-1891) աշխատանք մ ժամանակակից
հետոյ դրազդուել : Իր զիւլաւոր աշ-
խատարթիւնները, Սովորական պիւս-
իւն մը մ Սովորով, այդ ասեռի բա-
նակին ճշմարիտ յիշատակարաններն
Չուպիարոյ բրաքաշտուտները, որուն
մէջ ինն թուրքիեյէ ու Կոնսլուր
տեսակ

Պրիմորիալ ամերիկե, դրոշմաձև Նիլթա-
տուրիկի մեծ Ֆեադոր Մ. Տասթկևի-
սի (1821-1881)։ Այս աղ ի հասկերի
գրգռային զարգանքի թեան ամեն
առարկա է ամենին գեղեցիկ դժգե-
ր, մանաւանդ յիշատակելի էր ձեռ-
նով ատուար վէպը, Միդի և Քաւա-
լի լամ Ռաուֆովի, որ ամբողջ գրա-
ւութեան մը սկիզբը կը կազմէ, և
զանազան նմանորինակ աշխատու-
թեան երեսուն եկամ է։ Եւթըրդը և
Լուի, իրենց դրութիւնը Տաղայվաբի
ուսումնասիրութեան վրայ հաստի-
րան։ Տաղայվաբի յաղորդութեան
աւարտագրը ի նպատակ այլան մարդիկ
էր, որ իր նախորդ նպատակաւոր-
ներեւուն պէս, յռանասութեան դրօշը
կրէ։ Այնէ յետոյ երբաւոր ի յաղորդն
պատկերը։ Նիլթաուրները, Սպի-
րի գիւղերնէր, Անգիլիկ, Ղեսալով
էր։ Տաղայվաբի իր գլուխ-գործոց
ախօյնով վէպով Ռուսոյի վիպա-
նորին վարպետի տիպարը ի շարի
ատակի ին նաւե։ Տաղայվաբի միւս
էմբրէն, Տգիթ և Քարաւանսով եղ-
րները, թիւե նոյն ազդեցութիւնը չեն

ուր ընթերցողին վրայ, ասկայն ասոնք
երեցն հեղինակի ապագադին գերեմա-
մէլէյն վաճառին են:

Եւրեղին է աւելցնել շարքը այն բա-
ռեցնէներուն ու մասնաւորիներուն,
ը պէջ քառասունամեկ շրջանին մէջ
սկսն եկան, ասկայն ասոնցմէ ո՛չ մէկը
առտւ. և նշանաւոր երեւոյթ մը պար-
է, ինչպէս Տօնց Վէլլէրին և Թուր-
փ. Այլ շրջանին ոռւս ցրական-
ն աւելցնել է քրեթիկականներ, Նորու-
սպիներ, քննադատներ, աւելցնե-
ալիներ, վերլիկները մասնաւոր ու-
նութիւնը իր զարման ցաւածատմէ-
ն, զորս վերլուծելով իրենց ինքնա-
նովը մարտապայքէրին հանդէսներու
մէջ Թերթերու մէջ:

իր իր հռչակատու յաջորդ, որ
 ուսում հռչակարարական ու բարոյական
 բարձրագույնը բարձրացրեց, ին-
 տորը իր հանգիստային Միքայել Լեվ-
 օպիկ Սալվեթով, Չասանովսկի-
 ն իրական ուշադրություն կը դար-
 ծանելով՝ (1820-1890). որոս
 անտեղիկը անոր իր պարտի
 վերջ, որոնցով Մոսկովիկ ինքնին
 վերջ ուսուցիկ ամենին նախա-
 եղած են, Գրեթե ասոր ժամանա-
 պարտն են արդյ պատմությի-
 ինքն, որոնք ինքն երկրորդ ին-
 ղ արժույթ հասնած են, ամպան մի-
 թինքն դուրս եկած չեն երբեք
 որ մի ամենին աւելի սիրելի դար-
 ծն ժամանակն նորապիսիքն ու ժ-
 ական պատմական ցնրեր, պո գա-
 ծն շատեր ուշադրություն դար-
 ձ են, ժամանադարայն կարգին
 (1888) գրեթե անցեալ դարու երկ-
 կիսան։ Կարդին իր նորակա-
 լի, ուսում ինքնին կարծիք բարձր դա-
 լայ կ'աղդէ, ինչպէս նաեւ փեթ-
 օպիկ (1857-1892), որ իր ինքն-
 որաբար ուսմական կեանքն
 (1821-1871), որոնն անբողբոյս
 արարողութիւն յոսանատութիւն
 բարձրագույնը իր կրօն ներգրասովին
 արդարական ունիւր ուրիշ անտեղիկ-
 աղդիւնը, որոնք ոչ ուսուցի, ինքն
 ինքնին զօրօններով իր կ'ուսու-
 լի նախադասն։

[illegible]

ԵՐԵՐԱԿԱՆ ԽԵՒԻՆ ՇՈՒՐԸ

ՔԱՆԻ ՄԸ ՆՈՐ ՎՐԻՊԱԿՆԵՐ

ՀԱՅԴԱՐԱՆԹԻՆՆԵԿ ԺՐՊԱԿ ԿԱՐԶ
ԴԵՂԱՆԿԱՆ ՈՒՅԱՆՆԵՐ ՆՐՔԻՆ ԻՐԵՆԻ
ԿԸ ՏՐԱԹԻՐԻՆ ԺԱՐՔԱՆԵՐՆԵՐԱՆ ԱՂԵՐ
ԵՒԻՆ ԴԱՆԵՐՆԹՅԱՆ ՔԱՅԻՆ ԵՐ ԹԻՆԵՐՈՎ
ԴԱՆԵՐՆԱԺ ԷՒՐԸ ԱՂԵՐԻՆ ԱՂԵ ԿԱՐԳԻ
ՄԱՆԵՐ, ԹՈՒՆ ԶՆՐԱԹԻ ԺԱՂԻ ՆՐՔԻՆ

«ԱՐՄԻՅԷՐ»-Ի ԹՄԲԹՅՆԸ —124—

800 PLS L LKAT 501

46112 OF 46064E

ԵՐՐՈՐԴ ՄԱՍ

ՏԻԿԻՆ ԴԵՍՊՈՆՈՐԶԻՆ

Բ.

ԲԱՅԱԳԱՅՈՒՆ ԱՐԱՅՆԱԿԻՐՈՒԹՅՈՒՆ

— Ի՞նչնո՞ւն ու ես նե՞ք զից սիրող-
ներեք... Մեր սիրունը կտրել էլիս
թափափում... Միեկնե՛ք, հասա՛սա՛մ՝
մաքրեկան ամենաջիւղո՛ւ սիրով՝
ուռած կնի մեք երկու քսանը, որոնք բո-
ւրոքովն զեղէի նուիրուած են։ Սէ զնա
բանե՛ք։

Յանի գլուխը ցնցեց, Թրիշայէ երկու
շարժադուռներու մէջ աշտադուրդով՝
թղթով (նէս ժոն) հոյսած խաղին կազ-
մա՛ծ։

— Չեմ ուզեր այս սիրունիկին խաղա-
լիկներով մոռալ։ արգելէ շատ քիչ խա-
ղալիկ ունի։

— Հնարե՛ղե՛ս ա՛լ աւելի պէտի պսոլ
դուինք Թրիշ։

— Գրաս . . .
— Անտառային լուս . . . Ինչպէս պիտի ձա-
րենք մեր ապրուստը . . . Ինչպիսի աղ վաթ-
ձուած չէ :
— Գիտի՛ լարձուո՛ւ :
— Հետզհետէ կը վախէ Ժիւնայի մէկ
մտնողած անկնիւնը զանաւոր մեր տունը .
զոր նորոգելու մէջից շունկնայ . . . Ինչ
անուր . . . Արագը քան տարի ըր վարթ
ճակատութեան պայմանադրել նորոգողը
բնակութեան համաժառուր բացառութիւն մը
կը կողմէ :
— Լիւ տնեան որ երբեմն բախտներն
կը Ժպտի : Մի՛ լինէ բախտաւորութիւնը .
չէ որ այդ մարդիկ ճիշդէ ամ տանի կ'ել-
լան որ տունէն , երբ փոխադէ կ'ունենան
տանուս անցնելու այդ հին ու սիրուած
բնակարանին մէջ :
— Ինչպիսի աղ վաթձեղ մեր խեղճ ե-
կամառքի ամենն ապահով մասը կը
ներկայանայ :
— Նորին պիտի տարու զաստի որ . . .
— Լոթանառուն սպիկանին ինչպէս
աղայ մը պիտի անձնցնէ , զիս պիտի
խնամաւ եւ տան զըրբերուն ալ պիտի ու-
նեն . . . Ո՛վ զ'ապ պիտի աննէ քնէ . . .
— Լա՛ւ , բուրդովն կը ձգնէք Բարիկը
Մեր գիւղի մէջ ոչինչով պիտի տարնէ
— Տարւա ինչ ապագայ պիտի ունենա-
րի հոն , մտնաւոր մը գաւառ աղայ մը , և մե-
նաւոր մը զանաւոր մը անաւոր , Լոտայի . . .

—Միջի մեկին թոճախալսեմ մէկ էրբ գործարար պիտի աշխատար։

—Միջի մեկին թոճախալսեմ պիտի լլայայ, հարգողը կրտսեղ թողը, խոր ժառանգութեամբ լեցուն հանգաբարձեմքնաբար։ Լուս ապարան կհանգը ըմ փայտուն կեցակող անցուած կհանգը մըն է, ճիսանալը որ թիկնա ինն իր մէջ գտնէ ու բարխոթիւնն ու հաբառաթիկնը։

Այդ թիկնոցն դրան զանգալը հնչեց։

—Թերեւ թէ. Լուբանցի է, միմիկեց Ծանիէ։ Գիտէ թէ այս իրեկնուն կը մեկնենք, ու կերեալս թէ...

Մանի ընդմիկեկող լիսաբը, բացաւ դուռնը։

Գ. Լուբանցին էր։ Գիտեմի կարճաւանակ, աշխեսուն կիսաորուցնեկող, հաշտառ ու փաղաքարուն զլիսող, զովակուծի ըմ պէն միտն ջրաբանի կաթմիկնեկող նոսահ կուած, սոսկ նոստար մըն էր, շատ պարահեշտ, շատ երկելոտ, Բարդիկ խիստ աղբառա մէկ հասակաբանի մէջ հաստատաւած։

Բարդիկ հարաւակալող ըմ թաթիկեմի մէջ կը բնաթիկ նստէ։

Ուն արովնէ անունը իր չորս աղլիկնեկը մեքոց շուհին ուսում առնելու իրենց զգաւնունած անեղը. Ե ոչ ալ ընկաւ դրամին ու ժամանակի կորուստը ընկաւ Բարդիկ երթալով, ուստի հայրեկնին իր փոխկանց դասախոս կարգեկ էր Օր. Ծանիէ արդեւնա։

Ամբողջ առաւ արբիւ, երկու օրը անա

Տե՛ր, ընդ քեզ ևս ըսե՛ր, պատանձ զԵ-
 ՌԱՅԻՆ ԺԱՄԷ ՆՅՈՒՆՆԵՐ ԿԻՆԷՐԷ՛, ԼՈՒՔՆԻ՛ՆԵՐ
 ԻՍԽՐԵՆՆԵՐՈՒՆ ԶՈՒ՛ զՆՈՒՆԵՐԼՈՒ ԿՈՍՈՍԻ՛
 ԵՄ ԵՒՔԻ՛ՆԵՐ
 ԴՆԱՆԵՐՈՒՆ ԶԻՆԵ՛ ՈՒՅԻ՛Ն ԸՄԱՆ ՄԻՆ՝ ՄԵՆ՝
 ԵՄԵ՛ ԿԱՌԱՌԱ՛ ԱՄԴԻՒՅԻ՛Ն Գ. ԼՈՒՔՆԻ՛ՆԵՐԻ ԷՐԵՄԻ-
 ԿԱՐԻՏՈՒՄԻՔԻՆԵ՛ ԿՄԱՍԱԿՈ՛ՒՆ ԷՐ, ՈՐ ԿԻՆԷ-
 ՆԵՐԷ՛ ԿՐԿԵԼՊԵՒԻՆՆԵՐԷ՛ ՆՈՒՐ ՆՈՒՐ ՆՈՒՐ
 ՏԵՒԵԼ՝ ԼՈՒՔՆԻ՛ՆԵՐ ՄԻՆԱՌ՛ ԵՐՈ՛ ԶՈՐՈ՛
 ԱՄԴԻՒՅԻ՛ՆԵՐ Ա՛Ն ՄԱՌՈՒՐԻ ԷՆԻ՛Ն ԱՄԱՒ՛ ԶԱՆՆԱ-
 ԼԵՐՃԻ ԻՆԵ՛Ն ԿՈՍՈՍԻ՛Ն ԿԱՅԻ՛ ԿՆԵՐԵՐԻՅՈՒՄԻՆ
 ԱՄՔՈՒՄԻՔԻՆԵ՛ ԿՐ ԿՍԱՐԹԵՐԷ՛ ՍԻՅՈՒՅԻ՛Ն ԸՆՄԱՆ-
 ԵՐԵՒԿԵԼԻՆ ՍՅՈՒ՛Մ, ՈՐՈՒՆ ՆԵՐԿԱՆՈՒՅԱԼ ՄԻՆԱ-
 ԼՈՒՔՆԻ՛ՆԵՐ ԶԱՄ ԺՐ ՄԱՐԴՈՒՅԻ՛Ն ՍԻՅՈՒՅԻ՛Ն ԿՍԻՒՐ
 ՄԱՐԴԵՐ
 ԱՅԻ՛ ԿԱՅԻՅԻՒՅԻ՛Ն ԶԻՄԵ՛Ն ԵՐԴՈՒՅԻՒՆԼՈ՛-
 ՅԻՅԻ՛ ԿԱՍԱՆՈՒՆԵ՛ ԻՐԵՆԵ՛ ԿՈՐԵ՛ Ո՛Ն ԶՆՈՒՐԻ՛
 ԿՈՍՈՍԻ՛Ն ՄԱՐԴՈՒՅԻ՛, ԻՆԿԱՅԻ՛Ն ՆՈՒՆԱ՛ ԻՐԵՆԵ՛
 ՆՈՒՅԻ՛Ն
 ԱՆՆԱՐԵ՛ ՆՈՅԻՅԻ՛Ն ԶԻՄԵ՛Ն ՆՈՅԻՅԻՒՄԻՆ
 Ա՛ՍԻՅԱԿԵԼԻՆ ԶԻՆԵ՛Ն, ՆՈՒՄԱՅԵԼ՛, ՆԿԱՐԵ՛ Ե՛
 ՈՍՈՍԱՆՈՒՐԵՐ ԵՐԵՒԿԵ՛Ն
 ԱՅԻ՛, Ո՛Ր ԵՐԻՐՈՒՅԻՒՆԵ՛Ն ՄԵ՛ԼԵ՛ ՈՍՈՍ-
 ՆՈՒՐԵ՛ ՄԻ ԿՐ ԵՆԷՐԵ՛: Ո՛Ն Գ. ԼՈՒՔՆԻ՛ՆԵՐ
 ԵՐԵՒԿԵ՛Ն
 ԱՅԻ՛ ԸՆՈՒՐ ԿՐ ԿՍԱՐԹԵՐԷ՛ ՕՐԻ, ՅԻՆԻ՛
 ԻՐՅՈՒՆԷ՛, Ե՛ ԿԻՆԷ՛ ՄԻ ՎԵՐԱՍԱՄՈՒՆ ԷՐ ՍԱՅԻ՛-
 ՅԻՆ ԸՐԼՈՒՄԻՆ
 ԴՆԱՆԵՐ ԲԱՅՈՒՅԻ՛Ն Ե՛ ԲԱՐԻՒՆԵ՛Ն յՈՍՈՒ՛
 Գ. ԼՈՒՔՆԻ՛ՆԵՐ ԿՍԱՌԱ՛ ԱՄԴԻՒՅԻ՛Ն ԵՐԿԱՐԵ՛Ր
 ԺԱՆԻ՛ ՄԵ ԺՐԱՐԵԼԻ՛ՆԵՐ՝ ՄԻՆԵ՛ՆՍԻ՛ ԶԵՐՃԱՆՍԻՒ՛Մ
 ԿԱՍՈՒՄԸ ԻՐԱՍՏԻ՛

Ի փոքր կախմանդաններ, Լիւէթի կողմէ
 ւում :
 —Շուրթակալ ենք :
 —Մարէն պուզը մը Թիէննթի համար :
 —Որքան սիրուն է :
 —Շուրթակալ համար ալ Տէալթի կողմէ
 ւում ենք :
 —Ինչոք շատ զո՞ւ պիտի մնայ :
 —Նստե ձեռքդ փոքր պայուսակ վրայ
 Ի Ժէէթ Դիանո՞ւ է ձեզի համար :
 —Զբոս արիւնքները սիրուն են
 Ինչոք սէր մը կը տանձն անոնց նկատ
 մայ : Ո՞ր կողմէն բռնէ :
 —Որոշուէ, գիտնալ պաշտօն ըլլալը, և
 տեսարարքաբար կը սիրեն ձեզ :
 Տեսարար ուղղուեցաւ փոքր սթալը,
 լլայսակ դէմքով մը Հոն Սթ. Շաւրիակի
 ինքնակը, անասանք տալիս մը պէտ, և
 Կ'ը բարաքցուցին մէջ ի բեր անը կը
 Դաւաւէ :
 Կ', Լուբենը բարեւեց օւթուսնամ
 ալ իւրանդը և այն աթոռին վրայ տեղ
 դրանքաւ, զոր Սթ. Շալի դուռը զայտ
 անտէ է Իբարտ փայլ զոգուելով կա
 ասանքները մէջէն, գորը կտաններով
 անկումս :
 —Տղամ հո՞ս չէ, հարցուց Պ. Լու
 ւենք :
 —Դիանա կարգ մը քնտնիւնք կտա
 Ինչու :

Ղիւսեակ տառաւ նտարայ: Յուսամ
պիտի փոխարինէ իմ բարձիքները,
պիտի կարելի է նմանօրինակ պարտք
առաւ: ցանկը

—Արդէն ինչ կը փոխարինէ: Մեր
կ'ուրախութիւնն է ան:

—Ինչպէս նաև ձերն ինչո՞ւր թիւն պատ-
ողը: Ըսաւ Պ. Լուբչիկը, մասնաւո-
րէն Սր. Չանիկի Նապոկը:

—Պահ, գէշ աղէկ կը ձարնը ապ-
տանին, ըսաւ կրտսեր զարը:

Նտարայ, որ զքանիս զլուխ կը բըր-
ն, հազր մաղերու վտան փռնջով մը
հկուած, քանիկ մտնելով ձայնը լսե-
հիաղուսմ գըգաւ: ասանկ հըգեկան կո-
տնեղողով մը չէր հանդիպաւ:

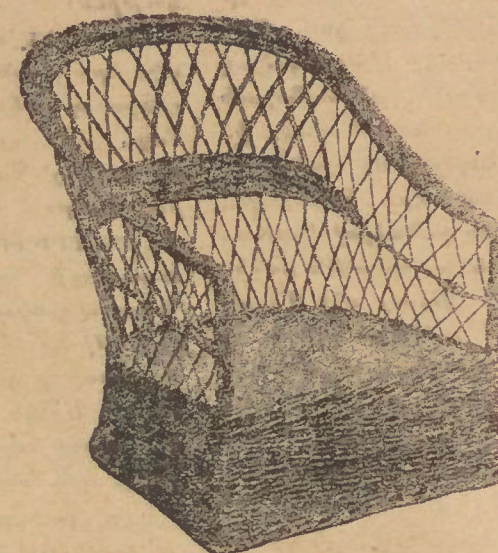
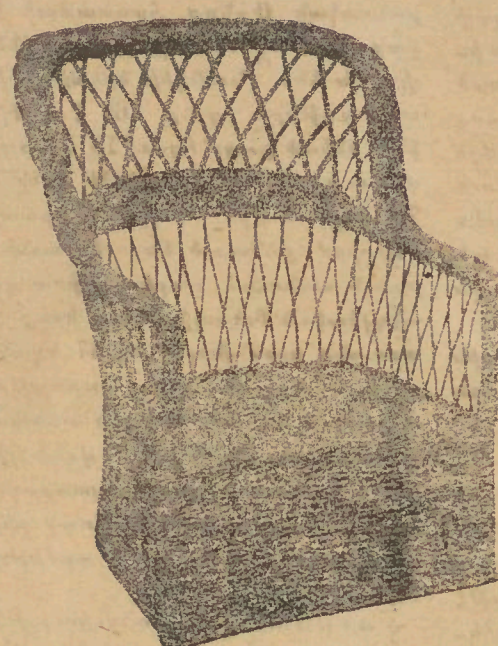
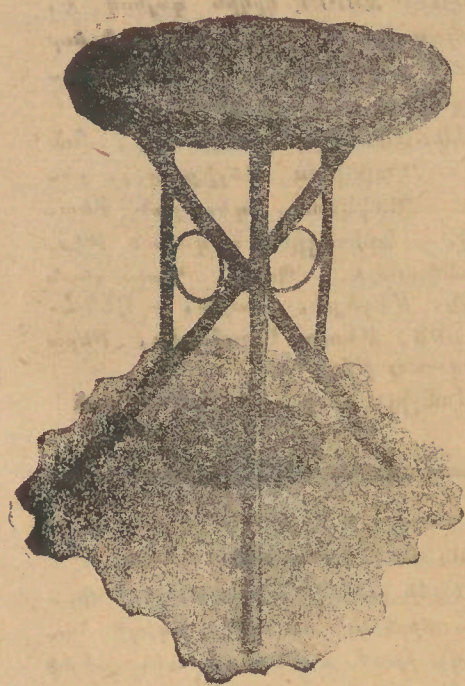
Եթեթմառուտ տարանակ աշխատութիւ-
նիւծած աղբ պատաւ աղբնէ վանմ
բլո տ. մնալովը պայծառամտութիւնը
նշտընէր կենսելը պարտաւորութիւն-
ն: Այլ պարագան ապշութիւն կը
տառաւր Պ. Լուբչիկը:

Դիտանթիմաբ շաղուտած, համալա-
կակի տիգտովը օժտուած, քանի չէր
բարձիքներ մաղըկակի տ հ է համաւո գործի
չկու:

Բարոյական ընկճումէ զերծ մնացած,
ննր ո՛չ մէկ բան կ'ամաւաստանը: և
զրուագիւտ բան, ամէն ինչ կ'ըմբռնը:
(Տարաւաղիկի)

ՊԵՅԳԸՐ ՎԱՃԱՌԱՏՈՒՆ

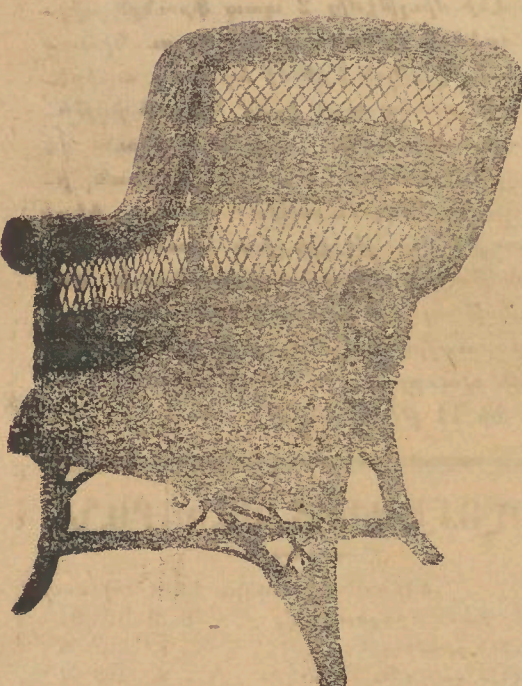
ԱՄԷՆԷՆ ՃՈՒ ԵՒ ԱՅԼԱԶԱՆ ՄԹԵՐԻԸ
ՈԶՈՐԻԷ (ՕԶԻԷ) ԿԱՐԱՄԻՆԵՐՈՒ ԵՒ ԳԱԻԱԶԱՆՆԵՐՈՒ

Թուխ ոգորի արուններ՝ 60 դրու	Թիկնարուններ՝ 60 դրու
Եղեգե արուններ և բիկնարուններ՝	192 դրու և աւելի գնով
Կախայ արուններ և նստարաններ՝	105 » » » »
1 նստարան, 2 բիկնարուն, 6 արուն ոգորի՝	720 » » » »
1 » 2 » 6 » լախայ՝	10 ժ. » » » »
1 » 2 » 6 » ծանրեգի եղեգե	14 Ա. Ո. » » » »

Ոգորի արուններուն բարձր կերպովն ընտրեան
համեմատ կը ծախուին:

Ամերիկեան գրասեղաններ՝ սրտով, բաց գոյն կաղնիփայտ	7 1/2-13 1/2 Ա. Ո.
» » » ընկուզի փայտ	18 -22 » »
» » » նմանութիւն մուր գոյն մանուշեկի	15 1/2 » »
» » » միաձուլ մանուշեկի	23 » »
Միջիսր գրասեղաններ՝ միաձուլ, մուր գոյն մանուշեկի	15 -26 » »
Կանաչ գրասեղաններ՝ երկնագոյն և զնաւաւում	6 -22 » »
Խորեղակցութեան սեղան՝ միաձուլ մանուշեկի, մուր գոյնով	17 » »
Քարթոնիներ՝ սրտով, բաց գոյն կաղնիփայտ	4 1/2 Ա. Ո. և աւելի գնով
Ամերիկեան գրասեղանի բիկնարուններ, բաց գոյն՝	
կաղնիփայտ, դարձուարձիկ ծախով	270 դրու » » »
Անգլիական գրասեղանի բիկնարուններ՝ միաձուլ	
մանուշեկի, առաջնակարգ մարմենիով ծածկուած	6, 6 1/2 և 7 1/2 Ա. Ո.
Պարզ գրասեղանի բիկնարուններ՝ մուր գոյնով	84 դրու և աւելի գնով
Մուրակով յուսացարաններ՝ աշխատութեան սեն.	
եակներու համար, մանուշեկի, ընկուզեկի	
փայտ և կաղնիփայտ	900 դրու

Մ Ե Ր Ց ՈՒ Ց Ա Դ Ր ՈՒ Թ Ի Ի Ն

ԵՐՐՈՐԴ, ԶՈՐՐՈՐԴ, ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ ՅԱՐԿԵՐՈՒՆ ՄԵՋ

ՎԵՐԵԼԱԿՈՎ ԿՐ ԲԱՐՁՐԱՆԱՆ

Աշխատութեան սենեակի կարասիներ, Ամերիկեան մեծ մրերի սրտով, անգլիական ու Ֆրանսական գրասեղաններ, կանաչ գրասեղաններ, զանազան մեծութեամբ փարթոններ սրտով: Այս առարկաները շատ լաւ շինուած են:

Նկատելով որ Կայս. Կառավարութեան կողմէ մեծ դիւրութիւններ կ'ընծայուին, ֆոյի-բութայներու ներքին քրթասարութեան նոր կանոնագրով, ֆոյի-բութայներու մասնաւոր ճիւղ մը հաստատած են գաւառաբնակ մեր յանախողներուն համար:

Փափաքողին ճիշդապէս կը դիմեն ապրանքներու ընդհանուր ցուցակը և նմոյշներ, ինչպէս գէթի, ֆալիֆ, անկողնի սաւան, Երջագետի և արանց ֆոթիսի համար կերպաններ: Այն պարագային երբ ծանելա, գույլպա և ուրիշ դիւրաւ չլնաստող ապրանքներ ուզեն, զանազան տեսակէ ֆանի մը հաս կը դիմեն, ՊԱՅՄԱՆԱՆՈՐ ընտրութիւն մը ընեն: Վերադարձուած նմոյշներուն գումարը ետ պիտի տրուի:

100 դրուէ վեր եղող ամէն յանձնարարութեանց փոխադրութեան ծախսեր մեր վրայ պիտի ըլլան այն տեղերը ուր շտապաբար և երկարուղի կը բանի (առկացոյց թիւ 1): Կալով ուրիշ տեղերու, սակացոյցին թիւ 1 և 2ին միջեւ գտնուած տարբերութիւնը միայն պիտի վճարեն յանախողները:

Քոյի-բութայներու սակագոյցին թիւ 1 յօդուածին համաձայն, նամակատուներ մինչեւ 40 ֆրովրամ ծանուրեամբ և 80 տանքիս երկարութեամբ, լայնութեամբ և բարձրութեամբ ապրանք կ'ընդունին: Ուստի՝ կրնան զանազան տեսակ ապրանքներ դրիկ միակ ծրարի մը մէջ, նոյն իսկ նովանոցներ:

Ամէն յանձնարարութեան պէտք է ընկերանայ մանա-բութ մը:

